

روان زخم و روایت جنگ جهانی اول: خوانش روانکاوانه جهان دیگر اثر پت بارکر

بختیار سجادی^۱

فرناز اسمخانی^{۲*}

چکیده

مطالعه حاضر بر آن است رمان پت بارکر تحت عنوان جهان دیگر را از منظر نظریه‌ی روانشناختی تروما با توجه ویژه به آرای کتی کاروث مورد بررسی قرار دهد. در این مقاله نشانه‌هایی از رکود، اختلالات بعد از تروما (روان زخم)، تروما در نسل‌های بعدی، برادرکشی، و نفس تروما را در رمان بارکر بحث و بررسی می‌کند تا بدین طریق به رابطه تروما و تاریخ و بیان حکایات تاریخی، اصولی، و حکایات جنگ جهانی اول پی ببریم. همچنین چگونگی بیان حکایات مربوط به تاریخ از زبان قربانیان تروما امکان آشکارسازی جنبه‌های نهان تاریخ گذشته، به خصوص جنگ جهانی اول را فراهم می‌سازد. به علاوه، چگونگی جهان دیگر ترومای تاریخ بی‌صدای سربازان رنج‌دیده جنگ جهانی اول را فریاد می‌زند و به مثابه نشانگر جامعه بریتانیا عمل می‌کند. این مقاله همچنین اختلالات ناشی از جنگ جهانی اول را بر روی بازماندگان آن بررسی می‌کند. به علاوه، چگونگی گذر زمان بر قربانیان تروما را توصیف می‌کند و نیز نشانه رکود را بر اساس نظریه کاروث در رمان بارکر نقد و بررسی می‌کند. در رمان جهان دیگر قربانیان تروما با خاطرات گذشته عجین شده‌اند همچنین خاطرات گذشته زمان حال آنها را مختل کرده و قربانیان بطور مداوم در دوزمان گذشته و حال تردد ذهنی دارند، در واقع زمان در داستانهای تروما حالت خطی و معمول خود را از دست می‌دهد. در نتیجه این اثر به مثابه بیان‌کننده تاریخ گذشته و اساساً تاریخ جنگ جهانی اول که به دلایل فردی یا اجتماعی مهر سکوت بر دهان زده بودند را بررسی می‌کند.

واژگان کلیدی: پت بارکر، روان زخم، دوره عکس‌العمل، اختلالات پساتروما، ترومای برادرکشی، ترومای فرا نسلی

^۱ دانشیار زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه کردستان

^۲ دانشجوی دکتری زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز (نویسنده مسؤول)